

Universitat
de les Illes Balears

Servei
Lingüístic

Gabinet
d'Onomàstica

Nota informativa

El Gabinet d'Onomàstica de la Universitat de les Illes Balears informa sobre el prenom **Miquela**.

Consultada la veu «Miquela» a les obres de referència principals sobre onomàstica catalana, com són el *Diccionari català-valencià-balear* (Antoni M. Alcover i Francesc de B. Moll, 1993, Editorial Moll), *El gran llibre dels noms* (Josep M. Albaigès, 2004, Edicions 62), el *Diccionari de noms de persona* (Josep M. Albaigès, 1997, Edicions 62), així com *El llibre dels 1.000 noms* (1996, Enciclopèdia Catalana), constatarem que **Miquela** és un prenom en llengua catalana, variant femenina de *Miquel*. D'origen hebreu, *Mikha-el*, pot significar 'qui és com Déu?', és a dir, 'Déu és incomparable', o bé 'Déu és just'. La forma catalana prové del llatí bíblic *Michael*, nom de l'arcàngel militar i cap de l'exèrcit celestial.

Segons el *Diccionari de noms de persona històrics i tradicionals a Mallorca* (Antoni Lluï, 2010, Editorial Moll), *Miquel* és un prenom documentat a Mallorca del segle XIII fins als nostres dies. Cap a mitjan segle XVI, el seu ús augmentà fins que esdevingué el quart més imposat. **Miquela**, per la seva banda, també és un nom usual, però no tan corrent.

La Llei 40/1999, de 5 de novembre (BOE 266), sobre noms i cognoms i el seu ordre, article segon, diu que, a petició de la persona interessada o del seu representant legal, l'encarregat del Registre Civil substituirà el nom propi del sol·licitant per l'equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles.

Per això, informam que **Miquela** és un prenom correcte en llengua catalana.

Palma, en la data de la signatura electrònica

Margalida Rosselló Gaia
Directora del Servei Lingüístic

[slg.uib.cat](https://seu.integracio/verifica)

